

วิเคราะห์มโนคติเรื่องอภิมนุษย์ในผลงานทางปรัชญาของนิทเช่

An Analysis on The Concept of Beyond Man in Nietzsche's Philosophical Works

ธรรมรัตน์ มาทิพย์

Tammarat Matip

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Chiang Mai Campus

Corresponding Author, E-mail : tammatoi.auu39@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) ศึกษาแนวคิดมโนทัศน์ในทัศนะของปรัชญาและศาสนา 2) ศึกษาประวัติและผลงานทางปรัชญาของนิทเช่ ที่เกี่ยวกับมโนทัศน์ 3) วิเคราะห์มโนคติเรื่องอภิมนุษย์ในผลงานทางปรัชญาของนิทเช่ พบว่าแนวคิดมโนทัศน์ในปรัชญาและศาสนา มโนทัศน์เป็นวัตถุประสงค์ขึ้นด้วยร่างกายและจิตใจ มีแบบแห่งความคิด บางแนวคิดพระเจ้าเป็นผู้สร้างมโนทัศน์ มโนทัศน์มีพฤติกรรม การตัดสินใจ ศักดิ์ศรี เสรีภาพ ความรู้ ศีลธรรม จริยธรรม ใช้สติปัญญา การเข้าถึงประโยชน์ของมนุษย์เป็นเรื่องสำคัญ

แนวคิดมโนทัศน์ของนิทเช่ มโนทัศน์เกิดขึ้นจากบริบทและการใช้ชีวิตในรูปแบบต่างๆ เช่น การดิ้นรนในศักดิ์ศรี เจตจำนงสู่อำนาจ การแยกแยะความดีความชั่ว คุณค่า จิตสำนึก และใน Thus Spoke Zarathustra มโนทัศน์มีคุณธรรม ความดี การเสียสละ ใน Human All Too Human มโนทัศน์มีชีวิตและประสบการณ์ผ่านทางอารยธรรม และใน The Will To Power มโนทัศน์มีแนวคิดที่มนุษย์คือสิ่งที่ได้มาจากการตีความอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากเจตจำนงสู่อำนาจ

มโนคติเรื่องอภิมนุษย์ ประกอบด้วย 1) อภิมนุษย์เชิงจิตตะ เป็นการเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของจิตสำนึก 2) อภิมนุษย์เชิงอัตตะ เป็นคุณค่า ความจริงของการดิ้นรนสู่สถานะที่ดีกว่า 3) อภิมนุษย์เชิงธรรมะ เป็นการเข้าใจถึงจุดกำเนิดความหมายของความดีที่มีอยู่ในเจตคติ และ 4) อภิมนุษย์เชิงกณิตะ สามารถรับรู้คุณค่าและความดีเพื่อคุณธรรม

คำสำคัญ : มโนคติเรื่องอภิมนุษย์, ผลงานทางปรัชญาของนิทเช่

Abstract

The objectives of this research are threefold : 1) study the concept of human beings in the viewpoint of philosophy and religion 2) to study the history and philosophical works of Nietzsche. 3) Analyze the concept of beyond man in Nietzsche's philosophical works. Found that Human Concepts in Philosophy and Religion Man is an object made up of body and mind. have a pattern of thought Some ideas God is the creator of man. Human behaviour, decision-making, dignity, freedom, knowledge, morality, ethics, intelligence, access to human benefits is important.

Nietzsche's concept of humans, Human beings arise from different contexts and lifestyles, such as striving for dignity. will to power Discrimination of good and evil, value, consciousness, and in Thus Spoke Zarathustra, human beings have virtue, goodness, sacrifice. In Human All Too Human, human beings live and experience through civilization. And in The Will To Power, man is conceptualized that man is what is derived from the consequential interpretation of will to power.

Concepts of Beyond manism include: 1) Spiritual beyond man in the spirit It is understanding the transformation of consciousness. 2) Ego meta beyond man is the true value of striving for a better state. 3) Dharma meta beyond man it is an understanding of the origin of the meaning of goodness in the attitude. 4) Mathematical beyond man able to recognize the value and goodness for virtue.

Keyword : Concept of beyond man, Nietzsche's philosophical works

บทนำ

มนุษย์คืออะไร (What is human) เนื้อแท้ องค์ประกอบ ลักษณะ การดำเนินชีวิต หรือการกระทำของมนุษย์เป็นอย่างไร..ซึ่งการตอบประเด็นปัญหาเหล่านี้จะต้องใช้การตั้งคำถามถึงปัญหาเรื่องธรรมชาติของโลก จักรวาล รูปแบบการดำรงอยู่ ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับโลก และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกันเอง (วิทย์ วิศทเวทย์, 2564 : 13 - 14)

แนวความคิดเรื่องมนุษย์ อยู่ภายใต้เงื่อนไขทางอารยธรรมที่ถูกก่อขึ้นมาโดยมนุษย์เองที่มีบทบาทหน้าที่เชิงสัมพันธ์ภาพต่อสรรพสิ่ง ซึ่งอยู่บนรากฐานของความเชื่อที่สามารถเกื้อกูลต่อกันไปในทิศทางที่ดี ตามเงื่อนไขทางสังคมปัจจุบัน เพื่อปกป้องสิ่งต่างๆ ทั้งเป็นสิ่งยืนยันความมีอยู่ของมนุษย์เองต่อโลก จักรวาล และการสร้างปรัชญาการพัฒนาต่างๆ ของมนุษย์

ผลงานทางปรัชญาของนิทเซ่ (Friedrich Wilhelm Nietzsche ค.ศ. 1844 -1900) มีอัตลักษณ์ในการถ่ายทอดความคิดและผลงานการเขียน หรือการแสดงสัญลักษณ์ทางภาษา ได้อย่างเฉพาะตน ทั้งมีนัยยะของความหมายด้านต่างๆ ของมนุษย์ที่พิเศษแฝงเร้นอยู่ในเนื้อหาของงานเขียน ซึ่งส่งผลเป็นรูปแบบแนวคิดของชีวิตมนุษย์ด้านภาษา การตีความจริยธรรม ความดี คุณค่า

นิทเซ่ได้แสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดกระทั่งความคิดปลีกย่อยที่สำคัญของความเป็นมนุษย์ไว้เกือบทั้งหมด แม้ว่าความคิดสร้างสรรค์ของนิทเซ่จะกระจัดกระจายไม่เป็นระบบระเบียบทางโครงสร้างนิยม ไม่กะทัดรัดตายตัว แต่ถือได้ว่าวรรณกรรมของนิทเซ่เป็นความคิดหรือมโนคติที่สามารถกระตุ้นจินตนาการการสร้างสรรค์ต่อไปได้อีกหลายทาง (กิริติ บุญเจือ, 2547 : 10 - 11)

ปัญหาของความคิดเรื่องมนุษย์อยู่ในขอบข่ายของประเด็น 1) ความหมายของความ เป็นมนุษย์ 2) ธรรมชาติที่ควรจะเป็นของมนุษย์ 3) คุณค่าของมนุษย์ต่อมนุษย์ และ 4) เป้าหมายที่ดีที่สุดของการดำรงชีวิตในฐานะมนุษย์ และการทำวิจัยในเรื่องของนิทเซ่ที่ผ่านมา ยังไม่มีการวิเคราะห์ตีความในประเด็นมโนคติเรื่องอภิมนุษย์ ดังนั้น ผู้วิจัยยังต้องการให้ผลลัพธ์ที่ได้มีความสอดคล้องหรือสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในทางวิชาการด้านมนุษย์และสังคม เพื่อนำไปเป็นเอกสารอ้างอิง เป็นรูปแบบของแนวคิดในการพัฒนา หรือแบบแผนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวคิดมนุษย์ในทัศนะของปรัชญาและศาสนา
2. เพื่อศึกษาประวัติและผลงานทางปรัชญาของนิทเซ่ ที่เกี่ยวกับมนุษย์
3. วิเคราะห์มโนคติเรื่องอภิมนุษย์ในผลงานทางปรัชญาของนิทเซ่

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “วิเคราะห์หมโนคติเรื่องอภิมนุษย์ในผลงานทางปรัชญาของนิทเซ่” เป็นการวิจัยเอกสาร (Document Research) โดยแสดงการอธิบายเนื้อหาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ใช้รูปแบบการวิเคราะห์ (Analysis) เพื่อหาผลลัพธ์ที่ต้องการ และมีเงื่อนไขเป็นเครื่องมือ ของขอบเขตการวิจัย ดังนี้

- 1) ศึกษาความหมาย ธรรมชาติ คุณค่า เป้าหมายเรื่องมนุษย์ในทัศนะของปรัชญาและศาสนา
- 2) ศึกษาประวัติและผลงานทางปรัชญาของนิทเซ่ ที่เกี่ยวกับความหมาย ธรรมชาติ คุณค่า เป้าหมายที่ดีที่สุดของมนุษย์ผ่านผลงานทางปรัชญาของนิทเซ่
- 3) วิเคราะห์หมโนคติเรื่องอภิมนุษย์ของนิทเซ่ ด้านความหมายของอภิมนุษย์ ด้านธรรมชาติของอภิมนุษย์ ด้านคุณค่าของอภิมนุษย์ ด้านเป้าหมายที่ดีที่สุดของอภิมนุษย์

ผลการวิจัย

แนวคิดมนุษย์ในทัศนะของปรัชญาและศาสนา

อภิปรัชญา (Meta physics) เป็นเรื่องราวด้วยการมีอยู่ของสรรพสิ่ง รวมถึงการเสาะแสวงหาความแท้จริงหรือแก่นแท้ของสิ่งที่เป็นบ่อเกิดของสรรพสิ่ง (สุภาสรณ์ โกสัย, ม.ป.ป.: 7) จิตนิยม (Idealism) หรืออุดมคตินิยม สสารจะถูกลดทอนเป็นเพียงปรากฏการณ์หนึ่ง ของจิต เพราะจิตเป็นอมตะไม่สูญสลาย และวัตถุที่เกิดขึ้นต่างๆ จะเป็นเพียงปรากฏการณ์ชั่วขณะหนึ่งของจิตเท่านั้น (พระมหาพพน กตสาโร (แสงย่อ), 2561 : 42-43) สสารนิยม (Materialism) เชื่อว่าทุกอย่างคือวัตถุ แม้กระทั่งจิต (CORNFORTH, 1978 : 30) ธรรมชาตินิยม (Naturalism) มีแนวความคิดเรื่องมนุษย์ที่ว่ามนุษย์เป็นผลิตผลของวิวัฒนาการ (วิทย์ วิศทเวทย์, 2564 : 92-93)

จริยศาสตร์เป็นแนวคิดทางจริยธรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ดี (Ethics concerns what is good) การพิจารณาธรรมชาติของชีวิตที่ดี คือปัญหาด้านจริยธรรม เกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานความดี (Payne, 2015 : 95) อรรถิภาวนิยม (Existentialism) เป็นความคิดเชิงจริยศาสตร์และวิธีการทางปรากฏการณ์วิทยาโดยให้ความสำคัญกับการดำรงอยู่ในการสะท้อนทางปรัชญาจริยธรรม (Tattam, 2007 : 82) มนุษยนิยม (Humanism) เป็นหลักการพื้นฐานของสังคมศาสตร์ การจัดการ ปรัชญา ค่านิยมทางศีลธรรม (Popovych et al, 2021 : 1) มนุษย์นิยมใหม่ (Posthumanism) เป็นแนวคิดเรื่องมนุษย์แฝงอยู่ในข้อ

สันนิษฐานที่เกี่ยวกับความสมบูรณ์แบบทางร่างกายและจิตใจ ภาษาศาสตร์ และคุณค่าทางจิตวิญญาณ (BRAIDOTTI, 2013 : 1-2)

เทวนิยม (Theism) เกิดขึ้นโดยทฤษฎีการสร้างวิญญาณ (The soul making theodicy) และแนวคิดเทววิทยา (Theology) ความจริงทางศีลธรรมมีคุณลักษณะที่ดีโดยเนื้อแท้ของพระเจ้า (MAITZEN, 2019 : 208-209) ศาสนาฮินดู (Hinduism) เชื่อว่าพระเจ้าองค์เดียวเป็นผู้สร้างสิ่งมีชีวิตที่แผ่ซ่านไปทั่วจักรวาล (GANDHI, 199 6: 20-21) ศาสนาอิสลาม (Islamic) เชื่อว่าพระเจ้าอัลเลาะห์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้า แผ่นดิน และมนุษย์ (ชาตรี ชุมเสน, 2551: 69) ศาสนาคริสต์ (Christianity) เชื่อว่าพระเจ้าสร้างโลกและสิ่งมีชีวิตทั้งหมด (สมาคมคริสตธรรมในประเทศไทย, 2514 : 3)

อเทวนิยม (Atheism) ไม่เชื่อในพระเจ้า (Socio historical trends in non belief in god) เชื่อการเปลี่ยนแปลงในศาสนา วัฒนธรรม พลังทางสังคมที่แฝงอยู่ในอัตลักษณ์ของตนเอง (Silver, 2013: 39-40) ศาสนาพุทธเป็นคุณลักษณะของพระพุทธเจ้า (The Buddhahood characteristics of the Buddha) มีสิทธิ์เสรีและอาศัยความพยายาม สติปัญญา เพื่อขจัดกิเลส อาสวะ โลภะ โทสะ โมหะ รู้ความจริง ความมุ่งมั่น ความเมตตากรุณาและอุเบกขาอันสมบูรณ์ (Mahāthera, 1998 : 25-26) ลัทธินอกศาสนาคือแนวคิดไม่นับถือศาสนาเชื่อว่าพระเจ้าไม่มีอยู่จริง (Häggsström, 2007 : 790)

ประวัติและผลงานทางปรัชญาของนิทเซ่ ที่เกี่ยวกับมนุษย์

นิทเซ่เกิดเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ในประเทศเยอรมัน เมื่ออายุ 14 ปีได้เข้าศึกษาในโรงเรียนประจำ (โรงเรียนกินนอน) แห่งฟอร์ทา (Pforta) ชอบเรียนและหลงใหลแนวคิดทั้งภาษากรีก มีความตั้งใจในทางกรีกศึกษาและปรัชญา ในปี ค.ศ. 1864 ได้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแห่งกรุงบอนน์ (Bonn University) และตั้งใจเรียนภาษากรีกโดยเน้นวรรณคดีและปรัชญา ทดลองใช้ชีวิตในแนวทางที่หลากหลาย เขียนบทความในแบบของตนเองจนได้รับเชิญไปเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยบาเซิล (Basel) และได้รับปริญญาเอกโดยไม่ต้องเรียนจากมหาวิทยาลัยโลบซิก จนถึงปี ค.ศ. 1869 ได้เสนอบทเรียนปฐมฤกษ์เรื่องค่อนกับวรรณภาษาศาสตร์ (Homer and Classical Philology) (กิริติ บุญเจือ, 2547 : 81)

บ่อเกิดความคิดทางปรัชญาของนิทเซ่เกิดขึ้นจากการเริ่มศึกษาด้านภาษาศาสตร์ ใน The World as Will and Representation ของโซเพนฮาวเออร์ อ่าน History of Materialism ของฟรีดริช อัลเบิร์ต แลงจ์ (Friedrich Albert Lange) ที่เขียนถึงปรัชญาต่อต้านวัตถุนิยมของคานต์ (Immanuel Kant) และผู้คนหันมาสนใจวิทยาศาสตร์ที่เน้นทฤษฎี

วิวัฒนาการของ ชาร์ล ดาร์วิน (Charles Darwin) (ฟรีดริช วิลเฮล์ม นีทเช่: อัคนี มูลเมฆ แปล, 2550 : 17 - 20)

หลักความคิดทางปรัชญาของนีทเช่ได้ส่งผลอย่างมากถึงศตวรรษที่ 20 (และศตวรรษที่ 21) ความคิดทางปรัชญาของนีทเช่ยังคงเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญในการทำงานของสาขาการสืบสวนทางปรัชญา ผลงานทางปรัชญาของนีทเช่ปฏิบัติทางปัญญาโดยการพยายามเปลี่ยนวิธีคิดของมนุษย์เกี่ยวกับการดำรงอยู่และการใช้ชีวิต ซึ่งวิธีการนำเสนอด้วยรูปแบบทางปรัชญามีอิทธิพลต่อปัญญาชนและสำคัญต่อการเคลื่อนไหวของศตวรรษที่ผ่านมา ได้แก่ แนวคิดอัตถิภาวนิยม โครงสร้างนิยม และหลังโครงสร้างนิยม (Pearson, 2006 : 1)

ดังนั้นพูดซาราธุสตรา (Thus Spoke Zarathustra) ประกอบด้วยเนื้อหา 266 หน้า เป็นงานวรรณกรรมที่นีทเช่ได้อธิบายถึงซาราธุสตราที่ออกจากถ้ำไปท่องโลกมนุษย์เพื่อพยายามพยากรณ์ความเป็นและสิ่งที่อยู่เหนือกว่ามนุษย์ชาติ ในมิติที่จะนำมนุษย์เข้าไปสู่สภาวะวิฤตบางอย่างที่ถูกครอบครอง เช่น ความแตกต่าง ความล้มเหลว ความสัมพันธ์ โดยการวางเนื้อหาการเสียดสีมนุษย์และสังคม ยกตัวอย่างเช่น ผู้ดูหมิ่น อาชญากร นักเทศน์ นักรบ ผู้มีคุณธรรม ผู้ประเสริฐ ฯลฯ (Caro, 2006 : xiv)

มนุษย์ก็คือมนุษย์ (Human All Too Human) ประกอบด้วยเนื้อหา 421 หน้า นีทเช่ได้แสดงความคิดเห็นถึงการเขียนถึงการบอกเล่าสิ่งทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เป็นปรัชญาแห่งอนาคต ที่มองถึงคุณค่าตามจารีตประเพณี หรือทุกอย่างที่เป็นเรื่องศีลธรรมของมนุษย์เอง งานเขียนชิ้นนี้ทำให้เกิดความสงสัยโดยเฉพาะการดูถูกเหยียดหยาม ความกล้าหาญ ภายใต้การมองโลกอย่างลึกซึ้งต่อความสงสัยนั้นๆ ตามความแตกในบางประเภท เพื่อที่จะพ้นจากตัวเองอย่างที่เป็นอยู่ เพื่อเสรีภาพแห่งจิตวิญญาณที่ควบคุมตนเองและเป็นวินัยของความอุดมสมบูรณ์ เป็นเครื่องหมายแห่งความวิริยะอุตสาหะ และเกิดเป็นจิตวิญญาณที่อิสระ (Zimmern, 1910 : 1 - 13)

เจตจำนงสู่อำนาจ (The Will To Power) ประกอบด้วยเนื้อหาจำนวน 551 หน้า นีทเช่ได้แสดงให้เห็นถึง สิ่งใดยิ่งใหญ่ของมนุษย์ต้องนิ่งหรือพูดด้วยความยิ่งใหญ่ เป็นการเยาะเย้ยถากถาง และจะกลายเป็นประวัติศาสตร์ของอีก 2 ศตวรรษข้างหน้า เป็นคำอธิบายสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น สิ่งที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้อีกต่อไป อาจเป็นการถือกำเนิดของการทำลายล้าง เป็นประวัติศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงกันได้และเป็นเรื่องของสัญชาตญาณที่ได้พบ ความอดทนในการผัดวันประกันพรุ่ง จิตวิญญาณแห่งความกล้าหาญ การทดลองที่หลงทางไปสู่ค่านิยมและอุดมคติ (KAUFMANN and HOLLINGDALE, 1968 : 3 - 4)

การอภิปรายผล

มโนคติเรื่องอภิมนุษย์ในผลงานทางปรัชญาของนิทเช่

1) ความหมายของอภิมนุษย์ คือ มนุษย์ควรเป็นผู้ละทิ้ง (The voluntary beggar) คือการละทิ้งความน่าเกลียดน่ากลัวของกิเลสหรืออารมณ์ของความอยาก ความโลภ เป็นความหมายที่มองหาทางเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ เป็นการเรียนรู้การสมัครใจละทิ้งทรัพย์สินสมบัติเพราะละอายในความมั่งคั่งอย่างฉาบฉวย และเป็นสหายอดความเมตตา

ความหมายของอภิมนุษย์ในสังคมคือสิ่งมีชีวิตที่มีจิตวิญญาณชนิดหนึ่งที่ดำรงชีวิตมากกว่าการเกิด การดำรงอยู่ การคงทนสภาพ โดยสอดคล้องกับแนวคิดด้านพัฒนาการหรือวิวัฒนาการอันไม่มีที่สิ้นสุดของมนุษย์ในหนังสือปรัชญาเบื้องต้น ของ วิทย์ วิศทเวทย์ ที่ว่ามนุษย์เป็นผลิตผลของวิวัฒนาการ (วิทย์ วิศทเวทย์, 2564 : 92 - 93) ดังนั้น โลกในเชิงมายาคติหรือการสมมุติให้มีความหมายขึ้นมาจากวัตถุนิยมด้วยการนำพาของวิญญาณด้านอารยธรรม ทั้งเป็นการให้ความหมายของการทุกข์ทนต่อสภาวะทางจิตใจและร่างกายให้เกิดพลังงานบางอย่างด้วยเจตตคติอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีความมุ่งหมายทางความจริง ความดี และความงาม เพื่อประทุหรือบรรลุถึงบางสิ่งทีเกินกว่าขีดศักยภาพของมนุษย์ อภิมนุษย์เป็นกระแสของจิตสำนึกดีและยังสามารถส่งผลเป็นวงกว้างต่อค่านิยมของมนุษย์

2) ธรรมชาติของอภิมนุษย์ คือ การสร้างปรากฏการณ์ทางจิต (Consciousness) ทางกายภาพของจิตและวัตถุจากปรากฏการณ์ของความรู้สึกภายในที่มองไม่เห็นและปรากฏการณ์อื่นๆ ผ่านกระแสของประสาทสัมผัส จะมีความซับซ้อนและละเอียดกระทั่งทำให้มนุษย์มองไม่เห็นเหตุผลของการเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง เพราะลำดับของความคิดและความรู้สึกจะมองเห็นได้ในจิตสำนึกเท่านั้น และบทบาทของจิตสำนึกเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นระบบวิวัฒนาการร่วมกับบทบาทของสติ จากลักษณะและปรากฏการณ์ที่ปรากฏขึ้นต่างๆ ในชีวิต โลก และจักรวาล ทำให้มนุษย์มีความคิดที่เกี่ยวกับมโนคติทางธรรมชาติทั้งหมดโดยการสังเคราะห์และสมมติขึ้น

อภิมนุษย์มีธรรมชาติในการดำรงอยู่ที่แตกต่างจากมนุษย์ในเชิงปฏิฐานนิยม โดยใช้เหตุผลขององค์ประกอบการครอบมายุคคติที่มนุษย์มีอยู่แล้วให้เกิดการทำใจยอมรับความจริงของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นมาแต่ละช่วงเวลา ซึ่งการกำหนดเสรีภาพทั้งทางวัตถุและจิตใจของมนุษย์ต้องอยู่บนพื้นฐานทางธรรมชาติที่มีสาระตามจิตเดิมแท้ในความดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในหนังสือ An Introduction to Philosophy ของ วิลเลียม รัส เพย์น (William Russ Payne) ที่ว่า การพิจารณาธรรมชาติของชีวิตที่ดีคือปัญหาด้านจริยธรรม

และเกี่ยวกับลักษณะพื้นฐานความดี (W. Russ Payne, 2015 : 95) และการรำลึกถึงความจริงของปรากฏการณ์ ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการยอมรับความจริงหรือการที่อภิมนุษย์สามารถสละซึ่งความหมายต่างๆ ที่ครอบงำตนเองไว้ และผลักดันสภาวะทางธรรมเดิมแท้อันเป็นความหลากหลายของอารมณ์และพลังงานทางจิตทำให้เกิดการเข้าใจธรรมชาติที่แท้จริงอย่างสงบเยือกเย็น

3) คุณค่าของอภิมนุษย์ คือ ความสุขในจิตวิญญาน (The pleasure in discernment) เป็นการหยั่งรู้แก่นแท้ของการเชื่อมโยงมนุษย์กับความสุข ด้วยเหตุของการตระหนักในอำนาจ ความรู้ที่มีประสบการณ์ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในความปรารถนาของมนุษย์จำนวนมากเข้าด้วยกัน เพราะแก่นแท้หรือคุณค่าของมนุษย์ จะเป็นผู้มีเกียรติที่อยู่นอกเหนือจากวัตถุและประกอบด้วยส่วนผสมแตกต่างกันมากมาย ทว่าเป็นสิ่งเดียวที่เท่าเทียมกันทางธรรมชาติทางศีลธรรม ซึ่งสอดคล้องกับพลวิเคราะห่มนุษย์ในหนังสือ Introducing the concepts and methods of humanism into education for ensuring quality sustainable development ของ มิโคลา โปโปวิช (Mykola Popovych) ที่กล่าวถึงศีลธรรมว่า เป็นหลักการพื้นฐานของสังคมศาสตร์ การจัดการ ปรัชญา และกลายเป็นค่านิยมทางศีลธรรม (Mykola Popovych et al, 2021 : 1)

อภิมนุษย์กำหนดเจตนาหรือเจตคติด้วยตนเองตามความหมายของสมณะ และแก้ไขความทุกข์ให้เข้าถึงคุณค่าตามความหมายที่มนุษย์เกิดมาเพื่อกระทำความดี อภิมนุษย์เป็นมนุษย์ที่ทรงคุณค่าด้วยมโนสำนึกดี และอภิมนุษย์สามารถกระทำให้เกิดผลต่อการครอบงำมายาคติความเป็นอัตถิภาวะที่เข้าถึงความดี การคงอยู่ของความดี การแผ่กระจายความดี กระทั่งรู้ความจริงของการปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นว่าจะเกิดผลลัพธ์เป็นคุณค่าและความดี

4) เป้าหมายของอภิมนุษย์ เรื่องคุณธรรม (On the virtuous) เป็นความรู้สึกในดวงวิญญานของความงาม คือการหยุดซึ่งการปองร้ายต่อสิ่งต่างๆ ด้วยความจริงของคุณธรรมที่บริสุทธิ์ที่ตรงกันข้ามกับการลงโทษ การแก้แค้น เปรียบเป็นการไม่ดั้นรนต่อสภาวะของค้นหา และหันกลับมาหาคุณธรรมในตัวตน นั่นคือความจริงจากพื้นดินแห่งจิตวิญญานของคุณธรรมจนเกิดความยุติธรรม หรือเป็นความดีที่เกิดจากการเสียสละ

เป้าหมายที่ดีที่สุดของอภิมนุษย์คือการทำลายอัตตาหรือตัวตน อภิมนุษย์จะสร้างเกราะกำบังจากความดีที่ปรากฏตามความเป็นจริงเพื่อสอดรับกับอารยธรรมที่มีอำนาจและกระบวนการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยสอดคล้องกับแนวคิดแบบอเทวนิยมในหนังสือ The Buddha and His Teachings ของนรตามหาเถระ (Narada Maha Thera) ที่กล่าวว่า

มนุษย์มีสิทธิ์เสรีและอาศัยความพยายาม สติปัญญาเพื่อขจัดกิเลส อาสวะ โลภะ โทสะ โมหะ รู้ความจริง ความมุ่งมั่น ความเมตตากรุณาและอุเบกขาอันสมบูรณ์ (Venerable Nārada Mahāthera, 1998 : 25 - 26) ดังนั้น อภิมนุษย์จึงอยู่เหนือกว่าวัตถุและจิต เป็นผู้ครอบครองการเกิดและการตายด้วยตนเอง สามารถรู้หรือคาดการณ์อนาคตได้ด้วยระบบของการพัฒนาศักยภาพตามการดำเนินชีวิต

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

อภิมนุษย์ในมนุษย์ เป็นการสร้างสรรค์กระบวนการควบคุมตนเอง เรียกว่าอภิมนุษย์ในมนุษย์เพื่อการเปลี่ยนผ่านของวัตถุด้วยความดีและความกล้าหาญ ต่อสภาวะความจริงที่ปรากฏและการเข้าใจถึงเสรีภาพในด้านอัตถิภาวะให้เกิดเป็นแรงผลักดันในคติที่ดั่งามของมนุษย์ โดยความดีคือการทำความเข้าใจถึงวิถีการให้มนุษย์มีแรงกระตุ้นเตือนถึงความมีคุณค่าในการดำรงอยู่ และความกล้าหาญคือการทำความเข้าใจถึงกฎเกณฑ์ตามเงื่อนไขของเจตนาดีกับความจริง อันเป็นปรากฏการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งทางสังคม และเสรีภาพคือการใช้อำนาจในสิทธิเพื่อทำสิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อสังคมและสรรพสิ่ง และเกิดเป็นคุณค่าทางศีลธรรม และแรงผลักดันของมโนคติคือความคิดเชิงซ้อนที่รับรู้ได้จากเหตุปัจจัยต่างๆ ให้เกิดการกระตุ้นในความอยากรู้ในความดี อยากเห็นสิ่งที่ดี อยากสัมผัสความสุขดั่งาม อยากได้ยินเสียงที่ดั่งาม อยากครอบครองความดี

แนวคิดอภิมนุษย์นิยม (Beyond manism)

1) อภิมนุษย์เชิงจิตตะ (Spiritual beyond man) คือการกระตุ้นอำนาจทางความคิด กระตุ้นจิตสำนึกที่ว่าด้วยการครอบงำมโนคติของความดีผ่านกระบวนการความรู้สึกรู้สึกตัวอย่างมีสติสัมปชัญญะ การกระตุ้นเตือนด้วยเสียงที่นุ่มนวลแผ่วเบาซึ่งทำให้รู้สึกได้ถึง การสะท้อนออกมาโดยแรงอำนาจของการเคลื่อนที่ของเสียง และส่งผลกระทบที่ดีเยี่ยมสงบ ต่อสภาวะทางอารมณ์ การครอบงำมายาคติทางจิตใจและความรู้สึก จะเกิดการต่อต้านด้วยคุณค่าในเหตุผลมาลาภาพ ภาษาในการสื่อสารถ่ายทอดที่มีผลต่อความรู้สึกกับความจริงของแต่ละบุคคล โดยการดึงอำนาจของจิตออกมาได้อย่างมีเป้าหมายที่ดีที่สุดต่อการทำลายตัวตน ลักษณะของอภิมนุษย์เชิงจิตตะเป็นสภาพเดิมแท้ที่คงอยู่ และไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ แต่เป็นการเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของจิตสำนึก ทำให้เกิดกระบวนการรับรู้คุณค่าและความดีว่าคืออะไร เกิดขึ้นมาได้อย่างไร มีธรรมชาติแบบไหน และเป้าหมายเพื่อการใช้การบังคับควบคุมจิตใจให้ดีขึ้นมีวิวัฒนาการอย่างไร

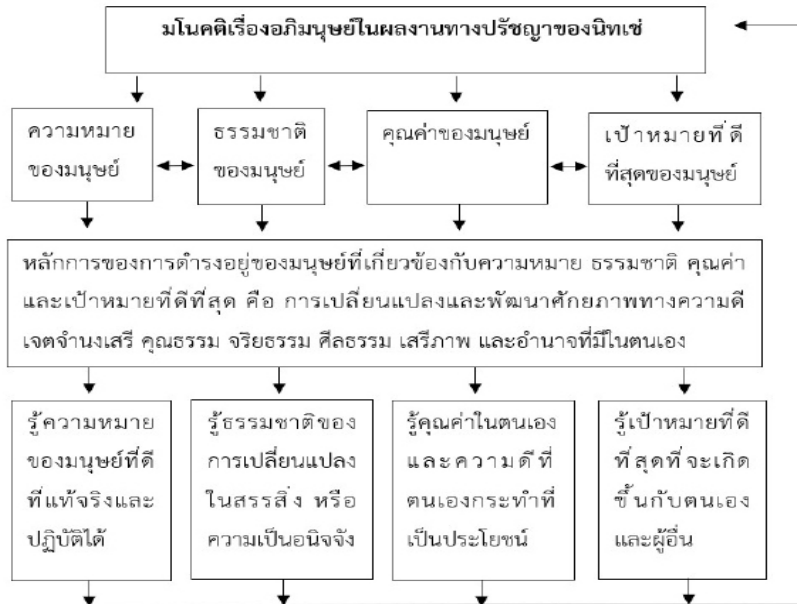
2) อภิมนุษย์เชิงอัตตะ (Ego meta beyond man) คือการกระตุ้นอำนาจทางการ

เรียนแบบภาษา ตรรกะ เหตุผล ซึ่งการครอบงำมายาคติหรืออำนาจของอภิมนุษย์เชิงอัตตะ ต้องทำความเข้าใจถึงวาทกรรมทางภาษาของตัวตน เป็นการสร้างความคิดของวัตถุที่เกิดมูลค่าเชิงปริมาณ ตัวตนหรือวัตถุมีผลอย่างมากต่อการเกิดขึ้นของอภิมนุษย์เชิงอัตตะ โดยมูลค่าของวัตถุจะสอดคล้องกับวิวัฒนาการด้านคุณค่าหรือความดีของมนุษย์ เพราะคุณค่าและความดีที่เกิดขึ้นได้จากรวมกันของวัตถุอันเป็นแก่นสารของร่างกายหรือความมีอยู่ของมนุษย์ วัตถุและเอกภาพของชีวิตในโลกคืออภิมนุษย์เชิงอัตตะ เป็นการครอบงำมายาคติของการให้ความหมายที่มีมูลค่าของวัตถุแก่การดำเนินชีวิตให้เป็นไปตามที่ถูกครอบงำไว้ ซึ่งผลสะท้อนของคุณค่าคือความจริงของการดิ้นรนสู่สภาวะที่ดีกว่า อำนาจที่เกิดขึ้นจากแรงดึงดูดของวัตถุที่มีค่าจะสามารถทำให้เกิดวิธีการเปลี่ยนแปลงตามระเบียบของวิวัฒนาการของความอยากที่จะดี และวัตถุในฐานะอัตตาของมนุษย์ยังทำให้เกิดการควบคุมการดำรงอยู่ของมนุษย์

3) อภิมนุษย์เชิงธรรมะ (Dharma meta beyond man) คือธรรมชาติของอภิมนุษย์ที่เกิดขึ้นโดยสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ผสมกันด้วยจิต เป็นการละทิ้งทางวัตถุที่กำลังเคลื่อนไหว เกิดการพิจารณาถึงเหตุผลของวัตถุที่มีผลต่อคุณค่าของความหมายที่เกิดขึ้นจริงตามธรรมชาติของสรรพสิ่งที่ต้องหมุนวนเป็นวัฏจักร อำนาจที่คงอยู่ในสภาพทางวัตถุและจิตโดยธรรมชาติเปรียบเป็นแรงผลักดันให้เกิดความดีธรรมชาติเดิมแท้ของมนุษย์ควบคุมสรรพสิ่งที่กำลังเคลื่อนไหว อารมณ์ การดิ้นรน รูปลักษณ์และกระแสกำเนิดจิตทางธรรมชาติ กาลเวลาและสถานเป็นส่วนหนึ่งของจุดกำเนิดธรรมชาติ อภิมนุษย์เชิงธรรมะคือการเข้าใจถึงจุดกำเนิดความหมายของวัตถุ คุณค่า ความดี ฯลฯ ด้วยการกระตุ้นอำนาจทางธรรมชาติที่มีอยู่ในเจตคติ อารมณ์ สภาวะของการดิ้นรนเพื่อการส่งต่ออำนาจทางธรรมชาติให้เกิดมโนสำนึกทางความคิดที่เร็วกว่าความคิดทั่วไปและสามารถควบคุมอำนาจของธรรมชาติที่เกิดขึ้นในสังคมโลกได้

4) อภิมนุษย์เชิงคณิตะ (Mathematical beyond man) คือการใช้กฎทางสัญลักษณ์แทนค่าที่สร้างขึ้นในลักษณะหนึ่งของคุณค่าหรือมูลค่าที่ครอบงำไว้ด้วยมายาคติ และส่งผลต่อเหตุผลที่เป็นสาระทางวิวัฒนาการที่เกี่ยวข้องกับคุณค่า มูลค่า และความดีในโลกโดยตรง การสะท้อนออกของวัตถุและจิตของอภิมนุษย์เชิงคณิตะ คือปริมาณที่มากพอต่อการบิดเบือนมโนคติทางสังคมจากธรรมชาติของการดิ้นรนเพื่อพัฒนาไปสู่อีกขั้นในระดับวิวัฒนาการทางสังคม และถือเป็นดุลยภาพของมโนคติด้วยการคำนวณภาษาทางวัตถุในจินตภาพ อภิมนุษย์เชิงคณิตะสามารถรับรู้ถึงคุณค่าและความดีจิตสำนึกต่อหน้าทั้ง

ของวัตถุที่เป็นภาษาทางอักษร ภาพ ตัวเลข หรือกฎทางสัญลักษณ์อื่นๆ ที่สังคมสร้างขึ้น เพื่อคุณธรรมที่สามารถขับเคลื่อนหรือเคลื่อนไหวทางสังคมได้

แผนผังโครงสร้างมโนคติเรื่องอภิมนุษย์ของนิทเช่

บทสรุป

แนวคิดมนุษย์ในปรัชญาและศาสนา มนุษย์ประกอบด้วยร่างกายและจิตใจ จริยศาสตร์ของมนุษย์คือการให้ความสำคัญต่อพฤติกรรม การตัดสินใจ มโนธรรม ความรับผิดชอบ ศักดิ์ศรี เสรีภาพ การพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ มีความรู้ ศีลธรรมจริยธรรม ใช้สติปัญญา โดยประโยชน์ของมนุษย์เป็นเรื่องสำคัญที่สุด มนุษย์ในศาสนาแบบเทวนิยมมีแนวคิดพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างมนุษย์ และศาสนาแบบอเทวนิยมมีแนวคิดมนุษย์เกิดขึ้นตามธรรมชาติ มนุษย์ควรใช้ชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่า มีสติ ใช้ปัญญาในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องยึดติดกับพระเจ้าหรือศาสนา

แนวคิดมนุษย์ของนิทเช่ ความคิดพื้นฐานในแนวคิดมนุษย์ของนิทเช่เกิดขึ้นจากบริบทการใช้ชีวิตในรูปแบบต่างๆ มนุษย์ในผลงานของนิทเช่ Thus Spoke Zarathustra คือการไม่ดั้นด้นต่อสภาวะของต้นหา Human All Too Human มีแนวคิดชีวิตและประสบการณ์เป็นโลกแห่งอารยธรรมที่ดีและความเท่าเทียมกัน และ The Will To Power มีแนวคิดมนุษย์คือสิ่งที่ได้มาจากการตีความเจตจำนง กายภาพของจิต วัตถุ ตรรกวิทยา

และอำนาจตามแรงผลักดันในอุดมคติ

มโนคติเรื่องอภิมนุษย์ อภิมนุษย์คือการทำความเข้าใจในสติปัญญาเพื่อการพัฒนาชีวิตและการแก้ไขปัญหาความทุกข์ แนวคิดอภิมนุษย์นิยม ประกอบด้วย 1) อภิมนุษย์เชิงจิตตะ 2) อภิมนุษย์เชิงอัตตะ 3) อภิมนุษย์เชิงธรรมะ และ 4) อภิมนุษย์เชิงคณิตะ

บรรณานุกรม

- กীরติ บุญเจือ. (2547). **นิทเชอ ผู้บุกเบิกแนวคิดหลังนวยุค ด้วยวิถีสู่อภิมนุษย์และซึ่งสุนทรีย์**. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- ชาตรี ชุมเสน. (2551). **จริยธรรมกับชีวิต**. สำนักวิชาศึกษาทั่วไป: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- พระมหาปพน กตสาโร (แสงย้อย). (2561). **การวิเคราะห์อภิปรัชญาที่ปรากฏในสารัตถะแห่งคัมภีร์มิลินทปัญหา**. ดุษฎีนิพนธ์ พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พีรติวิช วิลเฮล์ม นีทเช่: อัคนี มูลเมฆ แปล. (2550). **ขารารัฐตราตรัสไว้ดังนี้**. กรุงเทพมหานคร: โฆษิต.
- วิทย์ วิศทเวทย์. (2564). **ปรัชญาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาคมคริสต์ธรรมในประเทศไทย. (2514). **ไบเบิลพระคริสตัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม**. กรุงเทพมหานคร: สมาคมคริสต์ธรรมในประเทศไทย.
- สุภาสรณ์ โกสิย์. (ม.ป.ป.). **ปรัชญาทั่วไป**. สงขลา: คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- Christopher Frank Silver. (2013). **Atheism, Agnosticism, and Nonbelief: A Qualitative and Quantitative Study of Type and Narrative**. USA: University of Tennessee.
- Friedrich Wilhelm Nietzsche. (2006). **Thus Spoke Zarathustra**. Tr. by Adraian Del Caro. England: Cambridge University.
- _____. (1910). **Human All Too Human**. Tr. by Helen Zimmern. LONDON: Printed by Morrison & Gibb Limited Edinburgh.
- _____. (1968). **The Will To Power**. Tr. by Walter Kaufmann and R. J. Hollingdale. New York: A Division of Random House

- Helen Tattam. (2007). **Existentialist Ethical Thought in the Theatre of Gabriel Marcel, Albert Camus, and Jean-Paul Sartre**. UK: University of Nottingham.
- Keith Ansell Pearson. (2006). **A Companion to Nietzsche**. UK: Blackwell Publishing Ltd.
- M. K. GANDHI. (1996). **The Essence of Hinduism**. INDIA: NAVAJIVAN PUBLISHING HOUSE AHMEDABAD.
- MAURICE CORNFORTH. (1978). **Materialism and the Dialectical Method**. NEW YORK: INTERNATIONAL PUBLISHER.
- Mykola Popovych et al. (2021). **Introducing the concepts and methods of humanism into education for ensuring quality sustainable development**. Republic of Korea: E3S Web of Conferences 277.
- Reviewed by Olle Häggström. (2007). Irreligion. **Notices of the AMS**. 55 (7), 790.
- ROSI BRAIDOTTI. (2013). Posthuman Humanities. **European Educational Research Journal**. 12 (1), 1-2.
- STEPHEN MAITZEN. (2019). **Normative Objections to Theism**. United Kingdom: John Wiley & Sons Ltd.
- Venerable Nārada Mahāthera. (1998). **The Buddha and His Teachings**. TAIWAN: The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation Taipei.
- W. Russ Payne. (2015). **An Introduction to Philosophy**. USA: Bellevue College.